

Література

1. Мартыненко Е. В. Педагогические условия формирования хореографических умений детей 5-6 летнего возраста в дошкольных учреждениях: автореф. дис. канд. пед. наук : спец. 13.00.08 / Е. В. Мартыненко; Бердянский гос. педагог. ун-т. – Бердянск, 2005. – 24 с.
2. Михайлова М. А. Танцы, игры, упражнения для красивого движения. В помощь музыкальным руководителям, воспитателям и родителям / М. А. Михайлова, Н. В. Воронина. – Ярославль: Академия Холдинг, 2000. – 112 с.
3. Poklad I. M. Deyaki metodyko-psycholohichni aspekty aktyvizaciyi xoreohrafichnoho rozvytku ditej / I. M. Poklad // *Psycholohiya: zb. nauk. prac*" NPU im. M. P. Drahomanova. – К., 2002. – Впр. 15. – С. 153-160.
4. Radynova O. P. Muzykal'noe vospitanie doshkol'nikov / O. P. Radynova, A. I. Katinene, M. L. Palavandishvili. – М., 1994. – 223с.
5. Tarakanova A. P. Systema xoreohrafichnoho vuxovannya u shkolax i pozashkil'nyx zakladax / A. P. Tarakanova. – К., 1996. – 282с.

УДК: 796.035.071.42 : 378.4

Василенко М. М., Денисова Л. В.

Національний університет фізичного виховання і спорту України, м. Київ

МЕТОДОЛОГІЧНІ ПІДХОДИ ДО ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ФІТНЕС-ТРЕНЕРІВ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

Анотація. У статті обґрунтовано методологічні підходи до дослідження професійної підготовки майбутніх фітнес-тренерів у вищих навчальних закладах. На філософському рівні виділені діалектичний та екзистенціальний підходи; на загальнонауковому рівні – системний та соціокультурний методологічні підходи; на конкретно-науковому рівні – акмеологічний, компетентнісний, діяльнісний, особистісний та професіографічний підходи; на технологічному рівні – техніка та методика дослідження. Підходи взаємодоповнюють один одного і забезпечують можливість всебічного пізнання досліджуваної проблеми професійної підготовки майбутніх фітнес-тренерів у вищих навчальних закладах.

Ключові слова: професійна підготовка, вищий навчальний заклад, концепція, методологічні підходи, фітнес-тренер.

Аннотация. Василенко М. Н., Денисова Л. В. *Методологические подходы к исследованию профессиональной подготовки будущих фитнес-тренеров в высших учебных заведениях.*

В статье обоснованы методологические подходы к исследованию профессиональной подготовки будущих фитнес-тренеров в высших учебных заведениях. На философском уровне выделены диалектический и экзистенциальный подходы; на общенаучном уровне – системный и социокультурный методологические подходы; на конкретно-научном уровне – акмеологический, компетентностный, деятельностный, личностный и профессиографический подходы; на технологическом уровне – техника и методика исследования. Подходы взаимодополняют друг друга и обеспечивают возможность всестороннего познания исследуемой проблемы профессиональной подготовки будущих фитнес-тренеров в высших учебных заведениях.

Ключевые слова: профессиональная подготовка, высшее учебное заведение, концепция, методологические подходы, фитнес-тренер.

Annotation. Vasylenko M. M., Denysova L. V. *Methodological approaches to the research of professional training of future fitness instructors in Institutions of Higher Education*

The topicality of this problem occasioned by the fact that "fitness instructor" profession is legally entered to the National Occupational Classification and lack of conceptual developments on the issue related to the problem of professional training of future fitness instructors in Institutions of Higher Education. Methodological approaches to the research of professional training of future fitness instructors in Institutions of Higher Education are substantiated in this Article. Dialectical approach reflects the contradictory nature of fitness instructor activity, and contradictions between educational services having market-based nature and educational mission of Higher Education Institutions. Existential approach in the course of training requires the creation conditions for the formation among the students of their own system of meaning, awareness of the importance of moral choice and bear responsibility therefor. Systematic approach allows us to consider professional training of future fitness instructors in Institutions of Higher Education as an open educational system. In the context of sociocultural paradigm, election of forms and methods for professional training of future fitness instructors in Institutions of Higher Education considered through the phenomenon of generations typology, where each one represented by the system of axiological factors, social and psychological characteristics, lifestyle and methods of information perception. The task of future fitness instructors professional training, through the lens of acmeological approach, is to develop of the students' point such kind of personality that directs people to the progressive development (including vocational), maximal creative and personal development both in the professional field and life in general. Through the lens of competence-based, activity and profессиographic approaches, the results of training is deemed the acquisition of professional competencies reflecting the purport of professional duties of future fitness instructors and respective skills and personality develop.

The above approaches complement and improve each other, and provide for widely learning of the phenomenon being studied.

Keywords: professional training, Institution of Higher Education, concept, methodological approaches, fitness instructors.

Постановка проблеми та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Актуальність проблеми зумовлена бурним розвитком фітнес-індустрії в Україні, дефіцитом висококваліфікованих кадрів, юридичним закріпленням професії «фітнес-тренер» у Класифікаторі професій, наявністю нормативно-правової бази та активізацією досліджень щодо аспектів оздоровчого фітнесу [15, 21].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. При розробці авторських концепцій професійної освіти фахівців з фізичної культури і спорту науковці спираються на положення сучасної парадигми вищої освіти (Л.П. Сущенко, В. А. Магін, Р. В. Клопов, Є.А. Захаріна та інші).

Незважаючи на значну кількість наукових праць присвячених обґрунтуванню концептуальних положень у педагогіці, методологічні підходи до дослідження проблеми професійної підготовки майбутніх фітнес-тренерів у вищих навчальних закладах залишилися поза увагою науковців.

Мета роботи. Обґрунтувати методологічні підходи до дослідження професійної підготовки майбутніх фітнес-тренерів у вищих навчальних закладах.

Виклад основного матеріалу дослідження. Загальновідомо, що будь-яке дослідження починається з обґрунтування його методології за допомогою застосування методологічних підходів. За аналізом Г. В. Муравйова, підхід тлумачиться як «сукупність (система) принципів, які визначають загальну мету і стратегію відповідної діяльності»; як «принципова методологічна орієнтація дослідження; як точка зору, з якої розглядається об'єкт вивчення (спосіб визначення об'єкта); як поняття або принцип, який керує загальною стратегією дослідження» [8]. Обґрунтування методології нашого дослідження передбачає дотримання класифікації рівнів методології, виділених І. В. Блауберг і Е. Г. Юдіним: філософська методологія, загальнонаукова методологія, конкретно-наукова методологія та технологічна методологія [4, с. 68-69].

Так, на філософському рівні методології ми виділяємо діалектичний та екзистенціальний підходи; на загальнонауковому – системний та соціокультурний підходи, на конкретно-науковому – акмеологічний, компетентнісний, професіографічний, особистісний, діяльнісний; на технологічному – методика та техніка дослідження.

Розглянемо можливості реалізації діалектичного підходу у нашому дослідженні. Загальновідомо, що, діалектика являє собою найбільш повне вчення про розвиток як безкінечний, поступовий, суперечливий процес, в якому домінує сходження від нижчого до вищого, від простого до складного, від старого до нового, що виражається у відповідних законах та принципах. Так, принцип історизму та закон «заперечення заперечення» реалізуються у проектуванні системи професійної підготовки майбутніх фітнес-тренерів у вищих навчальних закладах з точки зору аналізу етапів, основних тенденцій їх становлення та циклічного розвитку. Крім того, врахування принципів загального зв'язку і взаємозалежності, всебічності розгляду предметів і явищ реальної дійсності дозволяє нам розглядати професійну підготовку майбутніх фітнес-тренерів як єдине ціле, певну систему, елементи якої нерозривно пов'язані між собою. Діалектичний закон єдності і боротьби протилежностей обумовлює необхідність виявлення, усвідомлення і вирішення зовнішніх і внутрішніх протиріч, які виявляються: а) в процесі навчання і виховання (протиріччя між ресурсами особистості та вимогами, які до неї пред'являються; протиріччя між ринковим характером освітніх послуг та виховною місією вищої школи); б) у здійсненні професійної діяльності фітнес-тренера (протиріччя між педагогічною та ринковою аспектами діяльності фітнес-тренера). Це вимагає необхідності врахування цих особливостей при розробці змісту професійної підготовки таких фахівців. Філософське положення про діалектичну єдність змісту і форми викликає необхідність постійного коригування і узгодження між собою змісту, форм, методів, засобів навчання і виховання, тощо.

Іншим підходом філософського рівня, на який ми спираємось, є екзистенціальний підхід, автором якого є В. Франкл [3]. Відповідно до позиції екзистенціалізму, загальними завданнями професійної підготовки майбутніх фітнес-тренерів є створення умов для формування у них власної системи сенсів, усвідомлення важливості морального вибору і несення відповідальності за нього.

На наступному, загальнонауковому рівні методології ми дотримуємось системного та соціокультурного підходів до дослідження. Системний підхід, як зауважує М. С. Каган [7], відображає загальний зв'язок і взаємообумовленість явищ і процесів навколишньої дійсності та дозволяє розглядати професійну підготовку майбутніх фітнес-тренерів у вищому навчальному закладі як відкриту педагогічну систему, яка передбачає сукупність взаємопов'язаних компонентів: системоутворюючих факторів, мети, принципів, умов, суб'єктів педагогічного процесу, змісту освіти, форм і методів педагогічного процесу, засобів навчання й виховання, критеріїв ефективності навчального процесу тощо. Це дасть можливість спроектувати нову теорію у відповідності з вимогами повноти та несуперечності.

На базі системного підходу в якості генеральної методології нашого дослідження виступає соціокультурний підхід. На думку А. С. Ахієзера, в основі соціокультурного підходу є розуміння того, що провідною детермінантою перетворень в різних сферах суспільства є феномен єдності культури (як сукупності цінностей, норм) та соціальності, які утворюються та перетворюються в процесі діяльності людини [1]. В межах соціокультурної парадигми, ми розглядаємо зміст професійної підготовки майбутніх фітнес-тренерів у вищому навчальному закладі з урахуванням факторів соціокультурної ситуації в суспільстві. До них, на нашу думку, відносяться наступні фактори. 1) Переорієнтація суспільства на закони ринку сприяє трансформації поглядів на характер споживання «продукту» сфери фітнес-послуг (оздоровчої послуги): клієнт вимагає якості надання фітнес-послуг, задоволення, хороший настрій за певну оплату. Це спричиняє необхідність кардинальної трансформації системи вищої фізкультурної освіти. 2) Глобалістичні тенденції сучасності, які відображаються в асиміляції норм та цінностей представників народів і національностей світу, сприяють стрімкому розвитку ринку фітнес-послуг, появі нових напрямків фітнесу, фітнес-технологій, вдосконалення обладнання тощо. Це вимагає постійного моніторингу змін та

прогнозування шляхів розвитку як галузі, так і системи професійної підготовки кадрів. В зв'язку з цим, на нашу думку, зміст та результат професійної підготовки майбутніх фітнес-тренерів повинен мати випереджальний характер та відповідати єдиній освітній світовій системі. 3) Зростання конкуренції на ринку фітнес-послуг вимагають високого рівня професійної готовності фахівця вже безпосередньо після закінчення начального закладу, без надання терміну додаткового навчання. Це ставить нові завдання перед системою освіти – розвиток особистісних властивостей і здібностей, що забезпечують професійну конкурентоспроможність. 4) Втрата духовних орієнтирів, відсутність загальної системи моральних орієнтирів, явища екзистенціального вакууму серед молоді потребує перегляду змістового наповнення виховного процесу у навчальних закладах. 5) Наявність феномену типології поколінь, кожна з яких представлена системою ціннісно-смыслових складових, соціально-психологічних характеристик, способу життя та методів сприйняття інформації, вимагає адаптації педагогічних технологій вищої школи до представників кожного з поколінь. Так, за дослідженнями науковців, основними представниками студентства є покоління Х (1963–1982 р.н) та покоління Y (покоління «Мережі», «Мілленіум», «Next») (1983-2003 р.н.) [9, 13]. Основними ціннісними характеристиками покоління Х є готовність до змін, можливість вибору, глобальна інформованість, технічна грамотність, індивідуалізм, самостійність, прагнення до навчання протягом усього життя, неформальність поглядів, пошук емоцій, прагматизм, надія на себе, тощо. У систему цінностей групи Y вже включені такі поняття, як громадянський обов'язок і мораль, відповідальність, наївність і вміння підкорятися обставинам. Представникам цієї групи властиві оптимізм, самовпевненість, контактність, підвищена егоцентричність, поверховість суджень, калейдоскопічність мислення, орієнтація на гедонізм, моду та бренд, вільне володіння комп'ютерними технологіями [16, 17, 19, 23, 27]. Таким чином, зрозуміло, що ціннісні орієнтири того чи іншого покоління необхідно використовувати для вирішення освітньо-виховних завдань.

Акмеологічний підхід – методологія, яка розглядає професійно-педагогічну підготовку в двох аспектах: з одного боку, як процес досягнення особистістю певного рівня професійного розвитку, з іншого боку, як етап у процесі досягнення людиною вищого рівня досконалості (акме). Даний підхід в педагогічній освіті досліджували О.С. Анісімов, Н.В. Кузьміна, М.І. Станкін, В.Е. Чудновський, А.А. Деркач та інші [5]. В межах цього підходу, завданням професійної підготовки майбутніх фітнес-тренерів є формування у студентів акмеологічної спрямованості особистості, яка орієнтує людину на прогресивний розвиток (в тому числі, професійний), на максимальну творчу самореалізацію як у професійній сфері, так і в життєдіяльності в цілому.

З позиції компетентнісного підходу, який розглядали В. Байденко, І. Зимова, В. Козирев, Н. Радіонова, В.М. Захарченко [6] та інші науковці, професійна підготовка майбутніх фітнес-тренерів у вищих навчальних закладах орієнтована на результат (вихід), тобто, поступове формування у студента професійних компетентностей як динамічного та інтегративного поєднання знань, розуміння, навичок, умінь і здатностей особистості, що забезпечують їх ефективне застосування в самостійній професійній діяльності. У сучасних дослідженнях компетентнісний підхід представлений набором обов'язкових компетентностей відповідно до стандарту вищої освіти та додаткових компетентностей, що визначають унікальність / відмінність освітньої програми (предметно-спеціальних (фахових) компетентностей та загальна компетентностей); принципами освітньої діяльності, серед яких є особистісний принцип, принцип зворотного зв'язку, ампліфікації; «студентоцетрованою» орієнтацією освітнього процесу в вищій школі; формулюванням конкретних результатів навчання [10, 14, 18, 20, 22, 24-26]. За наявних переваг компетентнісного підходу, ряд авторів звертають увагу і на недоліки, які, на нашу думку, необхідно врахувати при обґрунтуванні системи професійної підготовки майбутніх фітнес-тренерів. Так, В. С. Сенашенко із співавторами; наголошує на небезпечності прагматичного принципу при виборі дисциплін, що може призвести до дефрагментації єдиного кола знань, низький рівень знань з фундаментальних наук, які формують світогляд людини [12].

З метою всебічного аналізу досліджуваної проблеми ми розглядаємо професіографічний підхід, який передбачає розробку професіограми як фундамента для початкового етапу проектування змісту професійної підготовки майбутнього фітнес-тренера. За результатами методу професіографії, як зауважує К. С. Балаєва, складається професіограма, тобто результат всебічного опису професії, що дає уявлення про те, що і як має виконуватися фахівцем, за допомогою яких ресурсів, здібностей, властивостей особистості, у яких виробничих умовах [2].

Застосування особистісного підходу дозволяє розглядати особистість студента як центральний об'єкт навчального процесу у вищому навчальному закладі. Даний підхід до професійної підготовки майбутнього фахівця досліджували В.І. Андреев, І.А. Зязюн, В.В. Краєвський, Н.І. Трубнікова, І. С. Якіманська та інші. Реалізація особистісного підходу у нашому дослідженні передбачає розробку системи професійної підготовки майбутніх фітнес-тренерів з урахуванням їхніх базових потреб, очікувань, рівня професійної та навчальної мотивації та індивідуально-типологічних особливостей. На думку В. А. Семиченка, особистісний підхід в професійній підготовці вимагає орієнтації усіх вузівських подій на життєве самовизначення студентів, наданні їм в цьому реальних можливостей і допомоги. При цьому будь-які вчинки або дії (навіть ті, що деструктують процес навчання, створюють певні незручності для оточуючих) визнаються як такі, що вимагають поваги [11, с.121]. Це, на нашу думку, потребує застосування диференційованого відбору засобів, форм, методів організації навчально-виховного процесу; розробку гнучких навчальних траєкторій; заохочення відчуття автономності у студентів із забезпеченням відповідного супроводу та підтримки з боку викладача, розробку належних процедур для розгляду скарг та побажань студентів; перетворення позиції педагога і позиції студента на особистісно-рівноправні.

З точки зору діяльнісного підходу, провідною цінністю системи професійної підготовки майбутніх фахівців є зміст та функції діяльності, яка засвоюється. З цієї позиції, як вважає В. А. Семиченко, особистість є фактором вторинним, оскільки на перший план висуваються нормативні вимоги, завдання, з якими людина повинна узгоджувати свої бажання, система якостей, якими повинен оволодіти майбутній спеціаліст, незважаючи на його власні особливості, певні труднощі і незручності [11, с. 125-126]. За таких умов індивідуальність людини, її власні інтереси і здібності стають засобом підвищення ефективності діяльності. Реалізацію підходу ми розглядаємо через розробку організаційних заходів, спрямованих на моделювання цільової структури навчально-професійної діяльності студента з урахуванням конкретних виробничих функцій фахівця, на активізацію й

переведення його в позицію суб'єкта пізнання, праці та спілкування, спонукання до формування умінь стратегічного та оперативного планування навчальної діяльності, вольового спонукання до виконання навчальних завдань та відповідного оцінювання власних досягнень. Основою підходу виступає реалізація теорії діяльності, яка передбачає наявність в системі таких компонентів: мотив, мета, зміст, засоби, результат, корекція. Зазначені компоненти наповнюються конкретним змістом на основі врахування взаємодії, взаємообумовленості діяльності студента і викладача, спрямованої на рішення навчально - професійних завдань.

Технологічний рівень методології нашого дослідження передбачав розробку програми дослідження та вибір методів дослідження. Програма дослідження реалізовувалась на двох рівнях: методологічному та практичному. Методологічний рівень включав обґрунтування актуальності теми, формулювання проблеми, визначення об'єкта і предмета, цілей і завдань дослідження, формулювання основних понять (категоріального апарату), висунення робочої гіпотези. Практичний рівень передбачав розробку концепції професійної підготовки майбутніх фітнес-тренерів у вищих навчальних закладах, обґрунтування відповідної моделі, визначення критеріїв ефективності системи професійної підготовки. Методи дослідження визначались метою та завданнями. Для цього використовувались теоретичні методи: аналіз, узагальнення, конкретизація, класифікація, компаративний метод, історико-ретроспективний метод; моделювання; емпіричні методи: аналіз науково-методичної літератури, анкетування, тестування, опитування, педагогічний експеримент; метод експертних оцінок; тестування, методи математичної статистики.

Висновки і перспективи подальших розвідок у даному напрямі. Таким чином, нами визначено та розкрито сутність методологічних підходів до дослідження професійної підготовки майбутніх фітнес-тренерів у вищих навчальних закладах, які взаємодоповнюють, взаємодоповнюють, взаємодоповнюють один одного та забезпечують можливість усебічного пізнання досліджуваного феномену.

У перспективі планується розробити концепцію професійної підготовки майбутніх фітнес-тренерів у вищих навчальних закладах.

Література

1. Ахиезер А. С. Между циклами мышления и циклами истории / А.С. Ахиезер // *Общественные науки и современность*. – 2002. – № 3. – С. 122-132.
2. Балаева К. С. Професіографічний підхід до організації професійної підготовки педагогів дошкільного профілю [Електронний ресурс] / К. С. Балаева // *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 16 : Творча особистість учителя: проблеми теорії і практики*. – 2013. – Вип. 21. – С. 8-11. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nchnpu_016_2013_21_4.
3. Балабаева М. В. Виктор Франкл: философское истолкование смысла страдания : автореф. дис. на соискание наук. степени канд. филос. наук : спец. 09.00.13 «Религиоведение, философская антропология, и философия культуры» / М. В. Балабаева. – Москва, 2008. – 197 с.
4. Блауберг И. В. Становление и сущность системного подхода / И.В. Блауберг, Э.Г.Юдин. – М.: Наука, 1973. – 270 с.
5. Деркач, А.А. Психология, педагогика и акмеология непрерывного образования : учеб. пособие / А. А. Деркач ; Рос. акад. гос. службы при Президенте РФ. – М. : Изд-во РАГС, 2006. – 250 с.
6. Захарченко В. М. Проектування програм навчання у контексті функціонування НРК: компетентнісний підхід та результати навчання [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.tempus.org.ua/uk/korysna-informacija/publikacii.html?start=70>
7. Каган М. С. Системный подход и гуманитарное знание / М. С. Каган. – Л. : ЛГУ, 1991. – 384 с.
8. Муравьев Г. В. Методологические подходы исследования проблемы профессиональной направленности курсантов морского вуза [Текст] / Г.В. Муравьев // *Аспекты и тенденции педагогической науки: материалы I Междунар. науч. конф. (г. Санкт-Петербург, декабрь 2016 г.)*. – СПб.: Свое издательство, 2016. — С. 191-196.
9. Пищик В.И. Типология ментальности советских и постсоветских поколений. / В.Т. Пищик // *Российский психологический журнал*. – Том 7. – № 3, 2010 – С. 18-23.
10. «Розроблення освітніх програм. Методичні рекомендації» / Авт. : В. М. Захарченко, В. І. Луговий, Ю. М. Рашкевич, Ж. В. Таланова / За ред. В. Г. Кременя. – К. : ДП «НВЦ «Пріоритети», 2014. – 120 с.
11. Семиченко В. А. Проблемы і пріоритети професійної підготовки / В.А. Семиченко // *Педагогічний дискурс*. – 2007. – № 1. – С. 119-127.
12. Сенашенко В. С. Компетентностный подход в высшем образовании: миф и реальность / В.С. Сенашенко, Т.Б. Медникова / *Прикладные исследования и разработки // Высшее образование в России*. – № 5, 2014 – С. 37-45.
13. Тюгашев Е.А. Социокультурный подход: эпистемологический статус и содержание / Е.А. Тюгашев // *Социальные взаимодействия в транзитивном обществе. Вып. XIII / Под ред. М.В. Удальцовой*. – Новосибирск, НГАЭиУ, 2011. – С. 8-25.
14. A Framework for Qualifications of the European Higher Education Area. Bologna Working Group on Qualifications Frameworks. – Ministry of Science, Technology and Innovation. – February 2005 [Electronic resource]. – URL: www.bologna-bergen2005.no/Docs/00-Main_doc/050218_QF_EHEA.pdf.
15. Bureau of Labor Statistics, US Department of Labor, Occupational Outlook Handbook, 2012-13 Edition , Fitness Trainers and Instructors [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.bls.gov/oco/ocos296.htm>.
16. Chao L. Cloud Computing for Teaching and Learning: Strategies for Design and Implementation. – University of Houston-Victoria, 2012. – ISBN 978-1-4666-0957-0. – 357 p
17. Chelikani A, Kumar G. Analysis of Security Issues in Cloud Based E-Learning. – University of Boras, 2011. – p.74
18. ECTS users' guide - European [Електронний ресурс] – Режим доступу: Commissionec.europa.eu/education/tools/ects_en.htm.
19. Fry H., Ketteridge S., Marshall S. A hand book for teaching and learning in higher education// London: KoganPage, 2000.

20. International Standard Classification of Education. ISCED 2011 /UNESCO. [Electronic resource] – URL : <http://www.uis.unesco.org/Education/Documents/isced-2011-en.pdf> (21.07.2014).
21. National Strength and Conditioning Association Personal Training Certificate - NSCA). Malek, M.N., D.P. Nalbon, D.E. Berger, and J.W. Coburn, 2002. Importance of health science education for personal fitness trainers. Journal of Strength and Conditioning Research 16 (1), p. 19-24.
22. Quality Assurance Agency in Higher Education (QAA). [Electronic resource] – URL: <http://www.qaa.ac.uk/en>.
23. Shor R.M. Cloud computing for learning and performance professionals . –American Society for Training & Development, 2011. – 20 p.
24. Tuning Educational Structures in Europe – TUNING [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://tuning.unideusto.org/tuningeu>.
25. The Framework of Qualifications for European Higher Education Area, FQ-EHEA [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://ecahe.eu/w/index.php/Framework_for_Qualifications_of_the_European_Higher_Education_Area.
26. The European Qualifications Framework for Lifelong Learning (EQF). – European Communities, 2008. [Electronic resource]. – URL: www.ond.vlaanderen.be/hogeronderwijs/bologna/news/EQF_EN.pdf.
27. Warschauer M. Learning in the Cloud: How (and Why) to Transform Schools with Digital Media. – New York: Teachers College, 2011. – 68 p.

УДК 613:316.4.066

Василюк В.М., Ярмошук О.О.

Рівненський державний гуманітарний університет, м.Рівне

Михаць Л.В.

Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка, м. Дрогобич

ДЕТЕРМІНАНТИ СОЦІАЛЬНОЇ ІНТЕНЦІЇ НА ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ

Анотація. Здоровий спосіб життя - похідне багатьох складових в їх діалектичному взаємозв'язку. Здоровий спосіб життя як передумова соціальної активності людини припускає цілеспрямоване формування її свідомості і поведінки, що відповідають вимогам здоров'я.

Мета статті - визначити основні детермінанти спрямованості свідомості особистості на формування здорового способу життя.

В результаті дослідження автором вказано на те, що характер турботи людини про здоров'я пов'язаний з його особистісними якостями, і передбачає відмінності в змісті, засобах і методах цілеспрямованого впливу. Поряд з самооцінкою в якості детермінанти ставлення до здоров'я виступає усвідомлення його як цінності, його місця в структурі інших життєво значущих цінностей.

Автори стверджують, що у теорії формування ЗСЖ слід враховувати дві обставини. По-перше, – дисонанс між вербально декларованою, усвідомлюваною цінністю здоров'я і реальною поведінкою, спрямованою на його збереження і зміцнення. По-друге, – визнання здоров'я в якості найважливішої життєвої цінності або необхідної умови повноцінної життєдіяльності, адже воно слугує засобом досягнення різних життєво важливих цілей.

Отже, свідоме сприйняття здорового способу життя повинно відбуватися через набуття необхідних знань про нове інформаційне середовище суспільства, та сприяти формуванню нового світогляду.

Ключові слова: здоровий спосіб життя, особистість, соціальна поведінка, цінності, життєдіяльність.

Аннотация. **Василюк В.Н., Ярмошук Е.А. Михаць Л.В. Детерминанты социальной интенции на формирование здорового образа жизни.** Здоровый образ жизни – производное многих составляющих в их диалектической взаимосвязи. Здоровый образ жизни как условие социальной активности человека предполагает целенаправленное формирование его сознания и поведения, которые соответствуют требованиям здоровья.

Цель статьи - определить основные детерминанты направленности сознания личности на формирование здорового образа жизни.

В результате исследования автором указано на то, что характер заботы человека о здоровье связан с его личностными качествами, и предполагает различия в средствах и методах целенаправленного воздействия. Наряду с самооценкой в качестве детерминанты отношения к здоровью выступает осознание его как ценности, его места в структуре других жизненно важных ценностей.

Авторы утверждают, что в теории формирования ЗОЖ следует учитывать два обстоятельства. Во-первых, – диссонанс между вербально декларируемой, осознаваемой ценностью здоровья и реальным поведением, направленным на его сохранение и укрепление. Во-вторых, – признание здоровья в качестве важнейшей жизненной ценности или необходимого условия; полноценной жизнедеятельности означает, что оно служит средством достижения различных жизненно важных целей.

Ключевые слова: здоровый образ жизни, личность, социальное поведение, ценности, жизнедеятельность.

Annotation. **Vasylyuk V.M., Yarmoschuk O.O., Myhats' L.V. Determinants of social intention of healthy lifestyle formation.** A healthy lifestyle is a derivative of many components in their dialectical relationship. Healthy lifestyle as a precondition for